

Tôi vào mạng Internet để coi tin tức, báo chí và tìm thấy được email của bạn bè. Lướt qua vài trang báo, mấy báo nay báo nào cũng có tin về công an bắt giam luật sư Lê Công Đức. Nào là “luật sư Lê Công Đức bắt giam”, rồi “tại sao Lê Công Đức bắt...”..., thôi thì đủ mọi thứ a đủ hoa lá! Cũng phải thôi! Luật sư Đức có ít nhất là hai bạn đồng hành là Hồ Văn Luật sư và hai người gia văn minh hàng đầu thế giới là Pháp và Mỹ, thông thạo Pháp Ngữ, Anh Ngữ, giàu có, và đẹp (hoa hậu Nguyễn Khánh)...tóm lại là một người rất nổi tiếng và nhiều mặt!

Nhưng tôi từng nhìn mình khi mà những trang báo quốc doanh Việt Nam, họ đưa chuyện hàng tít trên trang nhất về việc luật sư Lê Công Đức đã nhận từ chính phủ nhà nước, và xin nhà nước CSVN khoan hồng. Một số báo còn Scane cả một đoạn thú vị của Lê Công Đức và xin khoan hồng, có kèm theo chủ ký hỏi hoi...

Tôi hoàn toàn nhận ra sự thật, khi được một vài trang tin có vẻ khiêm tốn của các trang Web phi CS nói sự qua về tin xấu đó. Thế nhưng tôi không có điều gì bất ngờ khi được tin này. Nhưng tôi tin rằng, có nhiều người hâm mộ luật sư Đức đã bị sốc!

Chuyện bình thường! Có gì đâu nhé! Có hai trường hợp có thể xảy ra:

Thứ nhất, đây là trò giỡn chơi - Điều này hoàn toàn có thể xảy ra trên một đất nước mà : Không - có - điếu - xì - là - không - thế - xảy - ra! Tôi cũng rất vui lòng sự thật là như vậy!

Thứ hai, nếu đây là sự thật? Tôi không biết gì về Trường Pháp, nhưng qua hình ảnh của luật sư Đức trên các báo thì tôi có cảm nhận rằng đây hoàn toàn là một công tử bột con nhà giàu.

Công tử này thông minh, học giỏi, gặp nhiều may mắn trong cuộc sống: Giàu có, đẹp, con khôn, có nhiều cái hay và tài năng... Luật sư Đức là người yêu nước? Đúng! Tôi hoàn toàn tin tưởng! Luật sư Đức yêu dân chúng? Đúng! Tôi không hề phẫn nộ! Nhưng điếu xì và đẹp có cái sự đẹp không minh qua các hoạt động của luật sư như được ra làm luật sư bào chữa cho các vị luật sư Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân hay nhà báo tự do Điếu xì Cà v.v...

Những trong vị trí của một nhà đấu tranh, dù thân đi làm cách mạng, thì chỉ với trí thức, trình độ chuyên môn, năng lực chuyên ngành là chưa đủ hành trang cho một người đấu tranh đúng nghĩa! Người đấu tranh, trước hết phải có lòng dũng cảm. Là một luật sư trong nước, luật sư Lê Công Đĩnh là người quá hiểu những khó khăn, nguy hiểm mà mình có thể sẽ phải đối mặt khi đã thân. Đó là có thể sẽ khuyh gia bại sự nghiệp trước đòn khinh bỉ và kinh tế của công an. Có thể sẽ bị bắt bớ đánh đập, giam cầm, tù đầy nhiều năm giam giữ như bác sĩ Nguyễn Đan Quế, nhà báo Nguyễn Khắc Toàn... Hay như hiện thì có thể bị giam lỏng, khinh chế gần như hoàn toàn, như các trường hợp hiện nay của các nhà dân chủ như KSĐ Nam Hồng, nhà báo

Nguyễn Khắc Toàn, chủ trung tá Trần Anh Kim v.v...

Sống dũng cảm ở đây tôi muốn nói, không chỉ là không sợ chết (tức là có thể bị ám sát, thiêu, đấu đấu), mà còn là sống dũng cảm dám chấp nhận trở nên nghèo túng do bị bao vây kinh tế, đấu với việc, phá hoại công việc kinh doanh, làm ăn. Sống dũng cảm ở đây, đó là trước hết sẽ bị theo dõi hàng ngày, sách nhiễu thẩm vấn liên tục, thẩm vấn kinh luôn luôn căng thẳng. Mà Stress do áp lực tâm lý tạo ra, chính là kẻ thù giết chết, nguyên nhân gây ra các bệnh tim mạch, áp huyết, tiểu đường..., đe dọa trực tiếp đến sức khỏe con người. Hiện nay, không ít những nhà đấu tranh đã phải hy sinh hạnh phúc gia đình (một phần hoặc tất cả) để thân thân vào con đường đấu tranh của mình...

Trên thế giới, những tên gọi như Mahatma Gandhi, Lech Wałęsa, M. Khusali Jack đấu là những tên gọi anh hùng, quên mình, họ đấu phải trải qua tù đầy, bắt bớ, đôi khi phải lìa bỏ vợ con. Người Việt hay nói vui là đã phải trải qua “lạ, nọc và đắng” thì mới mong có ngày thành công. Thậm chí, đối với Mahatma Gandhi, ông còn tính toán trước là ngày nào, và ông sẽ làm gì thì quân Anh sẽ bắt ông, để biến nó thành cơ hội tuyên truyền cho kẻ họch phản kháng của ông. Và các thế hệ kế cho thế hệ, tất cả những người không trên đấu là những người vô sản (không có tài sản gì ngoài tư trang cá nhân). Những ai còn lìa bỏ và riêng tư thì đấu giữ gìn dũng khí đấu tranh, đó là đi đấu không tránh khỏi!

Một suy nghĩ hết sức cơ bản tính, nhiều người mới phải, có thể được cho là lạc hậu, và không thực tế đó là: Nhiều người thích tôn vinh những nhà đấu tranh là trí thức, thậm chí gần thêm mức tiến sĩ, nhà khoa học, rồi cho danh này khác, nhiều khi không có thật. Làm cho nhiều người bị gán ghép đó cũng trở nên lúng túng, tiến thoái lưỡng nan!

Tại sao các nhà đấu tranh chỉ phải đấu là luật sư, bác sĩ, tiến sĩ mà không phải là những công dân bình thường, hay nông dân? Lech Wałęsa cũng chỉ là một anh thợ dệt bình thường 37 tuổi

Tôi mất xấp xỉ 10 năm đóng tàu, sau này đã trở thành vợ chồng tôi chủ đầu tiên của Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan, sau cách mạng đã trúng cử tôi ứng cử Ba Lan. M. Khusali Jack cũng chính là một công nhân bình thường ở bên cạnh Elizabeth của Nam Phi, chính chàng thanh niên 27 tuổi này đã bằng những cuộc vận động đấu tranh bất bạo động của mình tôi đã áp lực để ông Nelson Mandela được thả tù. Và chính M. Khusali Jack đã dạy ông Nelson Mandela – Một người chỉ trích đấu tranh bất bạo động (ông ta bị xử tù chung thân cũng vì làm chiến tranh du kích), cách đấu tranh bất bạo động.

Trong lịch sử hàng ngàn năm đấu tranh và giành quyền của Việt Nam, biết bao những anh hùng “áo vải, cơm vàng” đã làm nên những chiến công hiển hách, mà ngày nay sách còn ghi nhớ Triệu Ân, Đinh Bộ Lĩnh, Lê Lợi v.v... Bên thân ông Hồ Chí Minh cũng có một bằng chứng lịch sử. Hồ tôi nghĩ, có phải chúng ta quên lịch sử hay không tôn trọng lịch sử?

Vậy nếu có ai đó đặt lên vai một người như luật sư Lê Công Đức, một trọng trách và vị trí đấu tranh quá nặng nề ngoài khả năng của người này, thì đó là một sai lầm. Luật sư Đức có thể trở thành vĩ đại khi khí phách hiên ngang, đàng hoàng chấp nhận tù đầy, hy sinh hạnh phúc gia đình, hy sinh sự sang giàu và có thể còn sẵn sàng hy sinh cả tính mạng mình cho sự nghiệp dân chủ hóa đất nước... ông hoàn toàn có thể trở thành một người của Việt Nam từ dân chúng trong tương lai. Những người thông tin và luật sư Đức đã đấu hàng, nhận tội (khi mình không có tội) và họ mình xin họ khoan hồng là đúng, thì sự mất uy tín của công cuộc đấu tranh chung là vô cùng lớn! Vì ông là người nể nang, không những được luồn trong

những quan tâm hàng đầu, mà còn được nhiều người trên thế giới lên tiếng bênh vực...

Chúng ta hoàn toàn thông cảm cho luật sư Đức, nếu ông đã thực sự đấu hàng một cách nhanh chóng, có thể nói là quá- chóng- vánh đến như vậy. Là vì ông có quyên số hãi, số hãi, đó là bản năng vốn có của con người...

Rất nhiều nhà tranh đấu trong nước đã hiên ngang đáp trả danh thép trước những đòn roi cũng như cảm bị của công an, và đồng đội kết luận trước tòa án của CSVN là họ không có tội. Có thể kể ra những người như nhà báo Nguyễn Khắc Toàn, công dân Lê Thanh Tùng, các cô Lê Thị Thu Duyên, Hồ Thị Bích Khuê, Vũ Thanh Phương v.v... Và đặc biệt, phải kể đến linh mục Nguyễn Văn Lý đã đập đổ cả vành móng ngựa, hô “đổ đổ o cửa sổ” và lên tiếng quát hỏi quan tòa: “Ta có tội gì?”...

Chuyện bình thường

Tác Giả: Lê Nguyên Hồng

Thứ Năm, 25 Tháng 6 Năm 2009 01:08

Chiến tranh đã nằm trong tay của những con người hiên ngang ấy, dù hiện nay họ vẫn đang bị tù đầy, hoặc chấp nhận cuộc sống rớt cỏi vì bị kẻ thù bắt gọt gao. Những chiến sĩ, những thanh niên đã tòng tòng thu xếp với tất cả những con người như họ!

Một người đi đấu tranh có quy định rút lui, khi không đủ sức tiếp tục. Không ai lên án họ, vì đây là cuộc đấu tranh tình nguyện. Những họ cần phải làm sao để việc đó không ảnh hưởng đến uy tín của phong trào và danh dự của những người khác, đặc biệt là không thể chấp nhận tuyên bố đầu hàng. Họ nghiêm trọng hơn là quay đầu lại làm tay sai cho công an để đánh phá phong trào và bôi bẩn danh dự cá nhân các anh em khác.

Việc luật sư Lê Công Địch thú tội (nếu đúng) thực ra là một việc làm tự họ mình mà thôi. Là một luật sư, ông ta phải biết một điều sau đây: Những tội, chính là chấp nhận bị án hình pháp (?) dành cho mình, vì đó là căn cứ cuối cùng, cùng với nhân chứng, vật chứng để tòa án kết tội. Tình tiết được cho là thành phần khai báo này, chỉ để xem xét giảm nhẹ một phần nào đó trong khung hình phạt mà thôi.

Chúng ta cũng rất mong muốn rằng, ngày CSVN mở phiên tòa xét xử luật sư Lê Công Địch sẽ là ngày ông phải cung, ông sẽ bị phiên tòa đó thành một vũ đài đấu tranh, quăng bá cho sự thật và dân chúng, công bằng...

Tôi vẫn không tin rằng luật sư Lê Công Địch đã thực sự đầu hàng!

Nếu đó vẫn là sự thật thì nó cũng chỉ là một câu chuyện hết sức... bình thường!!!